10.

Disputatio Medica Inauguralis
DE
CATALEPSI,

Quam,

Præside TRI-UNO DEO,

Ex AUCTORITATE MAGNIFICI DN. RECTORIS,

DN. JOHANNIS COCCII,

in Inclytâ Lugd. Batav. Academia Eloqventiæ & Historiarum Professoris Celeberrimi,

Nec-Non

Ampliss. Senatûs Academici Consensu & Almæ Facultatis Medicæ Decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS

Summisqve in MEDICINA honoribus ac privilegiis legitimè obtinendis, capiendis,

Publico examini subjicit

BERNHARDUS ALBINUS,

Dessa-Anhaltin.

Die XII. Maji, loco, horisqve consvetis,

ANNO M DC LXXVI.

Francofurti ad Viadrum, Literis CHRISTOPHORI ZEITLERI, de novo impressa Anno M DC XC.

Serenissimo Principi ac Domino,

DN. JOHANNI GEORGIO,

Divinâ favente clementia,

Anhaltinatus Principi Seniori,
Comiti Ascaniæ & Ballenstadii, Dynastæ Servestæ ac Bernburgi, &c. &c.

Augusti atqve Potentissimi Electoris Brandenburgici Supremo Campi Mareschallo & per terras Electorales Vicario, &c. &c.

Principi ac Dn. suo Clementissimo

Hoc Inaugurale thema humillimé consecrat

Serenitatis suæ

Subjectissimus

BERNHARDUS ALBINUS.

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS. DE

CATALEPSI.

Thesis I.

Æc ſeculi hujus felicitas eſt ut ea in aprico poſita conſpiciat quæ vel per tranſennam veteribus non apparuê- re. quæ enim tot omnibus omninò omnium ſeculorum fatigatis impo- ſuêre ſilentium ingeniis, quantumvis ſolertibus, phænomena Fixarum, Pla- netarum, & jam diſparentium, magno jam cum fulgore redeuntium Come- tarum, & quicquid mirandi maculo- ſum exhibet terræ ſidus, ea ad unum omnia in ſua reſoluta vidimus primordia. *Natura enim ipſarum multò facilius capi poteſt, cum ita paulatim orientes conſpiciuntur, quàm cum tantum ut abſolutæ & perfectæ conſiderantur, inquit nobiliſſimum Philoſophiæ ſidus R. Des Cartes in methodo p. 29.* Easdem in homine rimari nobis, pro Inaugurali themate, liceat primitias; non omnes (eſſet enim & arrogantiæ ſignum & limites tranſcenderem diſputa- tionis) ſed eas tamẽ quæ præſenti phænomeno ſufficiant explicando.

II.

Catalepſis verò; ſive dicatur κατοχὴ, ſive *Oppreſſio*, *Apprehenſio*, *Detentio*, *Ecſtaſis*, *Congelatio*, ἀφωνία, ut voluit Diocles; *Comatodes*, ut *Praxagoras*; *Anaudia*, ut *Antigenes Cleophant.*; *ſtupor vigilans*, &c. magni non intererit, ni modò noſtros poſtea nomini alligando con- ceptus, in labyrinthum præjudiciorum, ut ferè fieri ſolet incida- mus, & *circa verba magis quam rem verſemur, ut monet Des Cartes princip. p. 1. §. 74.*

III.

Si nullum, aut ferè nullum, in tam profundo obſervationum

pelago phænomenon & rarius & mirabilius invêniri dixero, non putem à veri tramite me multum deviaturum. *Nam quum Catalepsi quis corripitur, confestim instar marmoreæ statuæ gelatur, nec mutat constrictus præsentem corporis habitum, sed subitò tanquam afflatus sidere, aut (quod est in fabulis) Meduseos vultus conspexerit, attonitus rigidusq; consistit, qui sive jaceat occlusis genis, sive stet respiciens, quod agens tum erat, in eo statu immotus permanet. P. Forestus T. 1. l. 10. obs. 41. in schol.* Alii quamvis & motus & loquelæ expertes, adstantium tamen & audivêre & postea retulêre sermones: *Is quoque eodem tempore, quæ loqueremur audire se dixit, quanquam non evidenter clareq;. Nonnulla item & memoria tenens referebat præsentesq; omnes se conspicere dixit:* inquit de condiscipulo suo *Galenus in comm. in 1. prorrh. s. 2. part. 56. Alii quamvis nec audirent nec cernerent, si quid ori inserebatur deglutiebant, & sublati consistebant, impulsi incedebant, & membra prout illis flectebantur, eo situ fixa retinebant.* F. Plater. prax. med. lib. 1. cap. 2. *Citò fit & citò desinit, nam aliquãdo Catalepsis spatio trium horarum desinit citra sensibilem evacuationem.* P. Forest. obs. Tom. 1. obs. 42. in schol. *Facilis est respiratio.* Fernel. lib. 3. de morb. part. cap. 2. Pulsus est integer.

IV.

Omnis ævi Philosophi pariter ac Medici in eo fuêre ut explicatum irent phænomena motus, sensus atque illorum quæ non attendente mente in habitaculo sui corporis fiunt: cum verò illotis, quod ajunt, manibus præcipiti lapsu in sacrarium naturæ ruerent sensuum involuti præjudiciis; hinc factum, ut miserè dilaceratam & turpiter conspurcatam naturæ nobis reliquerint scientiam: ne enim, quod penitus ignorabant, ejus tamen ignari viderentur, finxerunt sibi nescio quas facultares sive potentias naturales accidentarias, illasque in vegetativam, sensitivam, appetitivam, loco motivam & rationalem subdividebant. *C. F. D' Abra de Raconis de corpore animato s. 4. art. 2. membr.* 1. atque ita Philosophi. Medici verò Nutricum, Auctricum, Generatricum, illarumque subministrarum, quas referre tædet, Patroni & Authores erant. *D. Sennert. instit. Med. l. 1. cap. 9.* Sic, ut præsens thema ex his similibusque principiis explicatum darent, adeò miserè se torserunt, adeò absonas causæ & effectus dedêre connexiones, ut satis pateat illos ignorantiæ suæ velum aliquod speciosum obtendere sategisse: specimen vide sis apud *D. H. Mercurialem curat. med. pract. c. 8. l. 1.* & apud alios passim. Sic *Chymicorum* nonnulli, cum viderent alcohol vini ab affuso spiritu

ritu salis Armoniaci aut Urinæ rectificat, coagulari in massam nivis instar albam; simile quid in igneis spiritibus animalibus fieri concepêre & sic, res seriatim non connectentes, fieri *Catalepsin* somniarunt.

V.

Sagax verò Solertissimorum Anatomicorum industria (*Bartholinos*, *Willisios*, *Drelincurtios*, *volo*) & mechanicorum regulæ nos immunes ab errore servabunt, si omnia ad illorum examinaverimus & rigorem & regulam. Atque in antecessum dixerimus nos ea saltem, quæ *Catalepsin*, quà talem, respiciunt, explicaturos phænomena: quod enim gelentur nonnulli instar marmoreæ statuæ, alterius pensi res est; congelatos enim restituere humores, hic Rhodus, hic saltus! cum certi mortis sint candidati. *Memoriæ proditum est*, inquid Q. Curtius lib. 8. cap. 4. *quosdam adplicatos arborum truncis & non solùm viventibus, sed & inter se colloquentibus similes esse conspectos, durante adhuc habitu in quo mors quemque deprehenderat.* Hos sanè, quos frigus extinxerat, Catalepticos *Alexander M.* exoptasset, nec tanti in Gabazam constitisset iter. *Sic Celeberrimus D. Th. Craanen, Præceptor meus honorandus*; *& cujus mihi sancta erit, dum vivam, memoria*; ab Epilepsiâ infantem vidit mortuum, cujus genæ ab humoribus congelatis duritie cum quovis marmore certabant. Reliqua verò aut explicabimus omnia, si proposita ferat brevitas, aut illa quæ elucidabimus erunt talia, ut ex iis sponte reliqua sequantur.

VI.

Cum humanitate suâ exuimus hominem, in partes vid. illum resolvendo; cernimus quæ connexa esse nequeunt, hic tamen arctissimè sibi unita; id quod nullibi est à locato comprehendi videmus; *Cogitans* atque *Extensum* in se mutuò agunt, à se patiuntur mutuò, certos motus sequuntur certæ ideæ, de illis ceu de actis & probatis judicat mens, judicii exequitur officia corpus; quæ connexio? quo vinculo ligantur? Testatur politia Principis conspecto nomine atque insignibus integros moveri exercitus & nullam insignium dicto cum effectu esse connexionem nisi solius Principis beneplacitum, & receptum in regnis morem; erit igitur & hic aliquod *Superius Ens*, cujus beneplacito ex certis cogitationibus spiritus animales, totidem quasi militum turmæ seu manipuli distincti, aut ad hæc aut ad illa corporis claustra amandentur, & vice versâ quasi totidem sint excubitores in speculâ constituti, qui, quodcunque

notabile in Oeconomiâ corporis occurrat, id denuncient menti. *Et sic illa sola sentit seu judicat occasione motuum organi corporei de rebus extra nos positis*, id enim sensus denotat nomen. *Des Cartes in resp. sext. art. 9.*

VII.

Observant Prosectores nervos à cerebro & utroque medullæ spinalis trunco oriundos in quascunque totius corporis divaricari partes & semitas esse particulares quâ quâ versus in singulas animati corporis regiones protensas, ita ut cerebrum in totidem abire videatur funiculos, fibrillæ enim illius in unicam quasi colliguntur fasciam, ut sint unius instar trunci, quamvis revera toto tractu sint singulares: pariter ac netrices à colo cum fila trahunt girgillo quamvis plurimas combinent lini fibras & combinatas invicem contorqueant in filum, singula filamenta, ut ut intorta, tamen quod in colo habent separatum initium in progressu servant: nervi è cranio exeuntes analogum quid referunt, sunt enim quasi totidem in filum compactæ lini fibræ & communi funiculo ad musculum cum pervenêre in similes iterum divaricantur fibrillas, ita ut ex infinitis illis per longum & obliquè circumductis cutis combinata sit, teste microscopio, & faciant reticulare corpus quod post cuticulam sese obtulit *Malpighio. Barthol. anat. l. 1. c. 2.* hæc docet Anatome.

VIII.

In Oeconomiâ verò animalis ulterius progressi philosophi vidêre illas, ut ut intortas variis meandris, fibrillas teretes sibi incumbere nescias, quin sex præter propter circa se relinquant alveolos, *& cannæ Indicæ instar ubique porosos ac pervios esse: Willis. anat. cerebr. cap. 19.* Non autem illæ fibræ in cerebro indifferenter oriuntur (de iis loquor quæ directo mentis subsunt imperio) sed in illis iisdem cavitatibus, quæ in cerebri interioribus sunt recessibus, spirituum emporiis, & sub quorum fornice plexus suspenditur choroïdes, spirituum officina, è quo in ventriculos tanquam amplissimum feruntur campum, ut sub concamerato hoc fornice quasi totidem succenturiati sarissis antesignanos premant velites, ad quemlibet sensorii nutum, vel ab iis premãtur. Quod fieri certè nequit nisi in conterminis his partibus situm sit corpusculum quod hos nervorum respiciat tubulos, quod mobile sit & quod ad futuros usus continuò præsentes spiritus habeat ministros, quodque quibuslibet nervorum tremoribus expositum sit, in quo resideat mens, quæ luctantes

illos

illos ſpiritus premat imperio atque ex *Theſ.* vj. de illorum judicet motibus: ita ut quod de Æolo ſuo Virgilius l. 1. Æneid. v. 64. dicit, hic meum facere non inconcinnè poſſim,

— — Speluncis abdidit atris,
— Molemque & montes inſuper altos
Impoſuit, regemque dedit, qui fœdere certo
Et premeret, & laxas ſciret dare juſſus habenas.

IX.

Sita autem eſt ad ortum foraminis, quod *nobilis* & *medius* ventriculus commune habent, *glandula* plexus choroïdëi, *pinealis* dicta, quam inter teſtes nerveus utrimque firmat funiculus. *Th. Barthol. anat. lib. 3. de capite cap. 6.* quæ unica eſt, & mobilis in medio fontis & originis ſpirituum ſita. *De la Forge de mente humanâ cap. 15.* Illa igitur erit ſenſorium commune, ſolium mentis *C. ab Hoogelande œcon. anim. p. m. 40. & 227.* Illa erit in quâ mens & impreſſiones factas percipiet, & cujus in ſpirituum hic cum omni indifferentiâ motorum, determinatione utetur miniſterio. Imò cum nervi (quorum fibrarum ſeries ordinatas & quaſi loculos ſubeunt implentque animales ſpiritus, quaſque fibras chordarum inſtar tendunt) ab alterâ extremitate fuerint moti, è veſtigio quoque cerebri trahuntur partes, & ſic in ſpiritibus motuum fiet diverſitas: cum autem glandula ad inſtar globulorum ab aquâ è fonticulo ſaliente in aëre detentorum à ſpiritibus elevata teneatur, fieri certè nequit, quin ut globulos illos leviſſimus ventus dejicere, ita leviſſima conarion afficere poſſit radiatio: *ita ut minimæ mutationes, quæ accidunt curſui ſpirituum multum inſerviant mutandis motibus hujus glandulæ. Des Cartes de paſſion. part. 1. art. 31.*

X.

Prolixus & multus ut ſim in motibus membrorum explicandis è re non eſt, Mathematicè ſatis illos demonſtrant *G. Charleton in œcon. anim. exerc.* xj. Inpræſentiarum annotaſſe ſufficiat, humorum per partes circulantium indifferentis motus æquilibrium tolli ab affluentibus per tubulos nervorum ſpiritibus, eò à nutatione conarii, ex imperio mentis factâ, determinatis, quo ſublato plenis velis remiſque ad oppoſitum partis tendunt muſculum, illum, tanquam aura ſpirans vela, inflant, inflatum contrahunt, & ſic mens tot ſuffulta organis, tot cincta ſatellitibus, author eſt ut quaslibet corpus induat figuras, jam ſtet, jam ſedeat, jam ambulet &c. & donec

 eodem

eodem determinantur ſpiritus modo idem erit corporis ſitus, nec ille mutari poterit, niſi mutatâ determinatione.

XI.

Et quamvis *mens* toti ſuo unita ſit corpori, quatenus mutuus organorum reſpectus id quodammodo facit indiviſibile, multa tamen ſunt quæ in illo, vel mente non attendente; vel quæ licet attendat, advertere tamen nequit, fiunt: ut quæ automatica ſalem ſunt & mechanicè ſolùm, tanquam anima in corpore præſens non eſſet (ut ad vivum in brutis videre eſt) explicari debent, perperam ac veteres fecêre: Talia ſunt chylificatio, circulatio ſanguinis, nutritio, reſpiratio & deglutitio, quæ ultima duo *Nobiliſſimus Carteſius*, ut ſolet, *de homine* §. 11. *&* 12. accuratiſſimè explicat, quorſum brevitatis cauſa lectorem relego, utpote poſtea uſui futura, egregium etiam *de reſpiratione D. J. Schvvammerdammii tractatum* videas.

XII.

Ventriculos *Theſ.* VIII. diximus ſpirituum promptuaria eſſe, ſed in contrarium magna eruditorum cohors deflectit: *Nobis verò videntur excrementa, quæ in cerebri nutritione ſegregantur, ſeu pituitam in cerebro genitam colligere, & per meatum ad infundibulum mittere*, inquit *C. Bauhinus anat. l. 3. c. 13. Excrementorum receptacula* vocat *Barthol. anat. lib. 3. de cap. cap. 6.* Verùm ſi liceat & nobis, quod licuit *Hippocrati* περὶ ἀρχῶν ἢ σάρκων *ſ. 3.* cavitatum evolvere generationem, affatim à priori noſtrum patebit aſſertum. Cogitandum enim eſt in principio generationis cerebrum nil aliud fuiſſe, quàm viſcidam aquam, quæ ſanè in meditullio in fornices excavari non potuit: lubricis enim & lævibus aquæ exhalantibus particulis craſſa remanet materia, quæ in unum compacta informe dabit chaos: debuit igitur alia extitiſſe vis, quæ illas & efformaret & nunc conſervat ſpeluncas; quidquid verò rimemur non occurrit alia niſi ſpiritus vi exilientes è vaſis plexus choroïdëi ſingulis arteriarum pulſibus: non ibo tamen inficias, idem per totam cerebri fieri molem, cum per totum diſperſa ſint capillaria vaſa, non tamen erit notabilis quam efformabunt cavitatem, ſed vias ſaltem ſuæ figuræ & magnitudini appropriatas, quæ nobis tubulorum veniunt nomine, dabunt.

XIII.

Plexus autem ille reticularis ex arteriolis, quibus conſtat, ferè innumeris integras catervatim emittit ſpirituum turmas, qui junctis viribus exilientes materiam ſibi obviam removêre, ſed quia

aquea

aqvea denuò collapſa & formata obliterata cavitas. Cum verò paulatim exiccaretur cerebrum, ſpiritus illam ſenſim & ſenſim magis removerunt, ut cum cerebrum cum tempore magis & magis exiccatum aliqvam fuerit nactum conſiſtentiam, difficilius & difficilius potuerit relabi, ſeu materia ſubtilis non amplius ſat habuerit roboris ad inflectendas & agitandas illius particulas, unde fit ut unæ aliis impoſitæ ſiſtantur; donec tandem conſtantem potuerint ſervare ſitum ventriculi, & jam ſint inſtar organi muſici arcæ, qvæ ventum tibiis omnibus ſufflandum excipit, & ut *ſecretum* id, ut vocant, ſemper repletum eſt vento, fiſtulæ tamen omnes æqvaliter non ſonant, ſed prout per harum illarumve aperta fertur orificia aër diverſimodè modulantur, ſimili modo ſpiritus, jugiter in cerebri manantes ventriculos, non omnes ſimul nervorum ſubeunt tibias, ſed prout ſpiritus ex arteriis conarii, certâ ratione nutantis, egredientes peculiarem fecerint radiationem, qvalis pone navigium in fluvio videre eſt, ſpiritus horſum potius qvàm illorſum determinabuntur.

XIV.

Facilis nunc erit phænomeni explicatio, qvod immoti in eodem maneant ſtatu, idemqve membrorum perſeveret ſitus; cum enim mens functionibus obeundis intenta, ſpiritus, velut totidem aqvarum rivos à perenni fonte ſcaturientes vivâ ſcaturigine, quod pulſus integer indicat, ad hos illoſve circulantium humorum vortices, ut tollat æquilibrium, determinat; ſi de fortuna vaſculorum plexus choroïdëi pori nimium aperiuntur, ut effundant humorem pituitoſum, qui in glandulæ funiculos vel illam circum circa reſideat, ut fiat immobilis, tunc ipſo illo inſtanti eo in ſitu membra manebunt in quo erant cum glandula ita motum ſpirituum determinaret, & quamdiu ejus idem erit ſitus non poſſunt non ſimili ſpiritus influere modo; & ſic, ſive jaceat occluſis oculis, ſive ſtet reſpiciens, in eo ſtatu immotus permanet, cum factus eſt Catalepticus. Si moveas brachium ſurſum, elevatum manebit; ſi protrudas paſſus aliquot incedet; quia cauſa externa, quod catarrhus denegat glandulæ, motum ſpirituum, alios nervi tubulos aperiendo, aliter determinat.

XV.

Audivêre igitur adſtantium ſermones; quod tremulus fibrillarum motus reciprocatione ſua ſpiritus conquaſſaverit, & ſic ad glandulam

glandulam delatus magis illam presserit. Quam pressionem, nisi in totum catarrhus illam circumvallaverit, illi juncta mens è vestigio sentiet, si præsertim id vestigium à specie satis vividâ satisq; distinctâ & efficaci (quia hic mentis attentio circa fortiorem quandam occupata est causam) ad obligandam animam, exhibeatur; unde *Th.3.* Galenicus ille æger minùs evidenter undulatorium aëris motum vestigium suî impressisse glandulæ, postea commemoravit. *Audita* verò aliqui ęgri postea *retulêre*, quod menti rei semel perceptæ plica cerebri manserit familiaris; ut postea denuò Domina determinationis glandulæ facta, familiariter illa vestigia relegat, & sic rem perceptam insequens testetur commemoratio. Sed si in totum catarrhus complectatur glandulam, ille quemvis arcebit motum, & sic quoque omnes ab istis oriundas motibus confusas cogitationes, quos sensus vocamus. Et quamvis sic ab objectis externis cerebri impressa relinquantur vestigia, ad reminiscendum tamen illa neutiquam apta erunt: *aliud enim est percipere aliquid secundâ vice, & aliud animadvertere id pro secundâ vice nos percipere. De la Forge de mente humana cap.19.* Sed quomodò anima postea, cum summa denuò in solio refulget potestate, anteacta conjecturâ assequetur? nec sanè de non relatis in memoriæ archivum unquam accusari poterit; eò quod rei illius tunc nullam habuerit ideam; nec ideò unquam postea animadvertet se percepisse, quod nunquam percepit.

XVI.

Deglutiunt verò quidquid infertum est ori; cum è numero eorum quæ mechanicè ex *Thes.* XI. in corpore fiunt sit deglutitio. Pari modo & facile respirant: *Respiratio enim aliæque hujusmodi ordinariæ & naturales actiones à spiritibus dependentes, similes sunt motibus horologii aut molæ, quorum motus jugi aquæ defluxu continuantur. Des Cartes de homine* §. 10. Sunt enim ex iis quæ vel repugnante animâ tamē fiunt, pari modo cum pugnū amici quamvis præmoniti nostris imminere oculis videmus, non possumus non quin vel inviti retrahamus caput, aut oculis nictemus. *Quinimò ea quæ nobis noxia sunt repellimus, aut etiā ictus quibus petimur declinamus tam inconsultâ ratione, ut quamvis deditâ operâ vellemus manus nostras capiti non prætendere cum cadimus, tamē non esset penes nos id non facere. Des Cartes epist. part.1. epist.54.*

XVII.

Visum hactenus in morbo hoc deesse nil aliud quàm determinationis varietatem; spiritus enim sufficientes gigni, integer testis

est

eſt pulſus; in nervos influere, idem membrorum indicat ſitus. Viſum inſuper catarrhum forte fortunâ (unde authores ridemus, qui *procatarcticas antecedentesq;* hic inveſtigant *cauſas*) ex poris arteriarū in glandulam reſediſſe atque ſic eam in momento immotam feciſſe: hinc citò invaſit hominem, ſi jam exiguus ille catarrhus in aliqvem ventriculorum diffluat *Cathochus ſubitò disſipatus* erit. *Ita Capo de Vacca vidit monacham, quæ incidit in Catalepſin ut brachia curva in eodem manerent ſtatu, & affectio tantum per duas horas durabat. Foreſt. obſ. Tom. 1. obſ. 42. in ſchol.*

XVIII.

Hoc malum ſi aliqvamdiu duret ne perpetua ſubſeqvatur *fatuitas* metus eſt. Si enim ille catarrhus paulatim fuerit ibi putrefactus; & cum eo ſimul unus alterve glandulæ funiculus, illa hinc & illinc ſubſiliendo confusè per cerebrum vagabitur & in hæc vel illa incidens veſtigia, menti illa ex *Theſ.* VI. repreſentabit, quæ illa nectendo, facit phænomenon, quod fatuitas dicitur, & quidem inſanabile.

XIX.

Cum morbus hic ſit Theoreticæ potius contemplationis, quàm curationis Medicæ objectum, magna in eo curando moliri non poſſumus. Malè hic procedunt Practici, & ſe veræ vel ignaros philoſophiæ vel illâ uti neſcios eſſe, aperta exhibent indicia. Malignum aliqvem, melancholicum & venenatum humorem reſpicit *F. Platerus prax. Tom. 1. cap. 2.* Vel melancholiam, vel frigidam intemperiem vel ſanguinis copiam indicat *L. Riverio prax. l. 1. cap. 4.* Vaporem melancholicum valde gelidum factum ob intemperiem cerebri frigidam attendit *Foreſtus de cerebr. morb. lib. 10. obſ. 50. in ſchol.* Vapores qui ſuâ virtute acidâ vitriolata, ac pontica figunt ſpiritus animales & nervorum tunicas conſtipant vult *Thonerus lib. 2. obſ. de Catal.* Unde varia remediorum habent genera. Altercantes de cucurbitulis adhibendis vide apud *H. Mercur. prax. l. 1. cap. 9.* Sed verba fundunt ſibi ipſis non ſatis intellecta, nec ulla apparet cauſæ & effectus diſtincta connexio. Nos omnem illum rejicimus apparatum, & extra paroxyſmum nulla in uſum revocamus remedia. Egregium ſcilicet eſſet, cum ille catarrhus è ſanisſimo posſit expelli ſanguine, medicamentis illum ſanguinem corrumpere, ut miſeria hominis poſtea indies medici teſtetur ignorantiam.

XX. In

XX.

In ipſo autem paraxyſmo duo attenderemus, tentaremus enim anne, quia ab exiguis circumſtantiis dependet morbus, irritatione à ſternutatorio tactâ, catarrhus excuti queat, in nares ſufflando piper, zinziber, elleborum album, petum, pyrethrum, euphorbium ſimiliave πταρμικὰ ſubtiliter pulveriſata. Propinaremus deinde ſudorifera potentisſima ex mineralibus vg. Bezoard. miner. ſimpl. miner. Solar. Lunar. Antimon. alb. fix. Sulph. antim. fix. &c. vid. *J. Hartm.* prax. chymiatr. p. m. 27. & porro ex ſale aliquo ſudorifico, & hic ſimul curæ & Diſputationis ſint Limites.

COROLLARIA.

I.

Mens in fatuitate recte ratiocinatur.

II.

Pulmo ad reſpirationem neceſſarius non eſt.

III.

Fonticulos in Medicinâ rarisſimè admittimus.

IV.

Ut cor non eſt calidum ſic cerebrum non eſt frigidum.

V.

Cerebrum eſt omnium ſenſile maximè.

FINIS.